

Skerbi, da tó zadovoljin uživaš, kar ti je dano,
Vendar takó, da iskati boljšega nikdar ne jenjaš.

„Ako ti svétuje kdo, obogatéti drugače nego z varčnostjo in delavnostjo, nikar mu ne verjemi, kajti on je strupovar“ (otróvar Giftmischer), modro kaže Franklin. — K zmernemu življenju, pristni delavnosti in pametni varčnosti so toraj nagibovati že mladi, ako hočemo, da dojde nam bolja osoda, in da ne vrača se tresk na tresk!

Kar vredno po pravici je zavida,
Na zadovoljnost se edino zida.

Skerbi, da zadovoljen vživaš, kar ti je dano v stanu gotovem — vendar takó, da iskati boljšega nikdar ne jenjaš. Srečen, kdor časnega premoženja, blaga pozemeljskega ima dokaj, da boljšega — nadzemskega, duhovnega in večnega — išče lahko sebi in drugim. V tem oziru naj oménim, da so med slovenskim narodom od nekda duhovni gospodje, sim ter tje tudi kaka blaga grajska gospóda, po deželi opazovali ter podpirovali bistre kmečke dečke, in jim pomagovali v mesto, v šolo, više in više v bolji stan. Sedanji čas se jim je to mnogotero zgrenilo, najbolj po brezvérskem duhu, kateri veje iz nekterih mestnih učilišč, zoperno časih cerkvi in domovini. Vendar pravega domoljuba naj to nikar ne otopí; potreba raste in vpije že po vseh stanovih. Naj nas nikar ne straši gerda, celo črna nehvaležnost. Kdor more kaj dobrega storiti, naj se nikar ne mudí! Ako hočemo pomagati narodu slovenskemu kedaj na višo stopinjo, pomagati moramo sedaj posamesnim njegovim sinovom, če so tudi nekteri neskromni in nehvaležni. Pogled v bodočnost in o z i r v n e b ó — skerbí in težave olajšal nam bo.

Rad se je spominjal dobrot, ktere je od koga prejel, a skoro nikoli ni spomnil tistih, ktere je komu sam storil, bere se o ranjkem rojaku slovenskem; prav takega duhá bil je Nečásek, kateri je dijakom siromakom verno kazal nauk:

Povzdiguje prejete dobrote hvaležen: storjene
Pa zmanjšuj, ter pusti, da jih razglašajo drugi.

*

Komur zahvala ni mar,
Temu odteza se dar;
Kdor se pa rad zahvaljuje,
Nove dobrote kupuje.

Vera in izobraženost.

Dandanes ob času kulturne borbe, ali kulturnega boja se veliko piše o veri in verstvu, dasiravno marsikdo ne ve, kaj govori! niti nima toliko pojma od vere, da bi razumel, kar govori. Kaj vé slepi o barvah,

kaj gluhi o godbi? Kaj razume meščan o poljedelstvu in živinoreji, kaj medicinar od pandekt (jur. postav)? Ali o veri hoče vsak pisatelj soditi; a večkrat se vidi iz pisanja teh junakov, da o veri razumejo kakor krokar o petji. Ali kaj hočemo soditi o mašah, ki se popoldne berejo?! Večkrat pisarijo taki junaki o veri, da bi jo smešili, ali da bi skrivali svoje sebično tvarinarstvo in zadušili glas svoje vesti. Nek g. Roussel primerjaje protestantovsko in katoliško ljudstvo sklepa poslednjič tako-le: Pred reformacijo se je povžilo v Londonu na glavo po 74 funtov mesa, a sedaj (l. 1874) ga pride na glavo 160 in pol funta, tedaj je protestantizem boljši od katoličanstva. Koliko bolj se more možu videti judovstvo, ko vidi bogatine n. p. Rotschilda i. dr. Psalmist pa pravi: Srečno je le tisto ljudstvo, ki Boga časti za svojega gospoda. (Dalje prih.)

Nekaj iz prirodozlovja.

(Konec)

c. Ognjeni zračni prikazki: hudo vreme, vtrinki, ognjene krogle, severna luč (tečajni sij).

Ako ste dve megli nasprotne elektrike (pozitivne in negativne) v daljavi, da se privlačite in uravnate, nareja se blisek, električna iskra, katera švigne iz oblaka v oblak, in se tudi, ako so pozitivno-električni oblaki dosti blizu zemlje, uravna z negativno elektriko in na zemljo udari. Grom je tresenje zraka po blisku, katero začuje naše uho. — Zvezdni utrinki so bajè majhna svetovna telesa; ko presmučejo atmosfero naše zemljo, se dergnejo in postanejo taleča, in pri tem ali čisto zgoré ali se raztope v male kose in padejo na zemljo (meteori). — Ognjene krogle so večji utrinki, ki imajo tudi večjo svetlobo. — Vešče, plamenčki, ki švigajo sim in tje po zraku, se bajè tako narejajo, da se plinovi nad tlom z mokrimi ali gnijočimi tvarinami sami vnemajo. — Severna luč (burjava). Na severnem nebu se ona razširja z rudečim svitom in kedar se naj bolj razvije, kaže svetlobni odlok, iz katerega se vzdigujejo migljajoči trakovi, ali večji ali manjši. — Vzroki njenega začetka še niso do dobrega znani; a vendar sestoji iz neke električne snovi in videti je, kakor da bi bila v zvezi z zemeljnim magnetizmom, ker je magnetična igla zelo nemirna, kedar se posebno svetlo prikaže severna luč. Tudi na južnem polu zapazimo enak svetloben prikazek, vendar le bolj poredko, imenuje se južna luč. Severna luč prebivalcem dežel na severu razsvetljuje njihove noči po teden dolge.